

कफनिमित्तजस्य माघवकरनिदानोक्तं लक्षणं यथा
“सैमित्तं क्षिप्तो वेग आलस्यं मधुरास्यता । सुक-
मलपुरीषाणं सन्मलस्रिरिषापि च । गौरवं शीतसुखो दो-
रोमहर्षोऽतिनिद्रता । प्रतिश्लायोऽरुचिः कासः कफजे-
ऽह्णोश्च मुक्तता” ।

वातपित्तकस्य लक्षणं यथा “तृष्णा मूर्च्छा भ्रमो दाहः
खण्डनः शिरोरुजा । कण्ठाश्लेषो यमधूरोमहर्षो-
ऽरुचिस्तमः” । पर्वभेदश्च कृष्णश्च वातपित्तज्वराकृतिः ।

वातक्षैपिकस्य लक्षणं यथा
“सैमित्तं पर्वणां भेदो निद्रा गौरवमेव च । शिरोमहः
प्रतिश्लायः कासः खेदाप्रवर्त्तनम् । सन्नापो मध्यवेगश्च
वातक्षैपिकज्वराकृतिः” ।

पित्तक्षैपिकस्य लक्षणं यथा
“क्षिप्रतिक्तास्यता तन्द्रा मोहः कासोऽरुचिस्तृषा । सुख-
दाहो सुखशीतं पित्तक्षैपिकज्वराकृतिः” ।

सञ्जिपातिकस्य लक्षणं यथा
“क्षये दाहः क्षये शीतमस्त्रिभन्निशिरोरुजा । सास्त्रावे
कबुधे रक्ते निमग्ने चापि लोचने । खखनौ
शब्दो कथौ कण्ठः शूकैरिवाहतः । तन्द्रा मोहः
प्रलापश्च कासः श्वासोऽरुचिर्भ्रमः । परिदग्धा खर-
स्पर्शा जिह्वा त्वस्ताकृता परम् । धीवनं रक्तपित्तः
कफेनोन्मिश्रितस्य च । शिरसो लोटनं तृष्णा निद्रा-
नाशो हृदि व्यथा । खेदमूलपुरीषाणां चिरादर्शन-
मलस्यः । लक्षणं नातिगात्राणां सततं कण्ठभूजनम् ।
कीटानां श्वावरक्तानां मण्डलानाञ्च दर्शनम् । सूक्ष्मं
स्रोतसां पाको गुरुत्वसदरस्य च । चिरात् पाकश्च
दोषाणां सञ्जिपातज्वराकृतिः” ।

असाध्यस्य सञ्जिपातिकस्य तस्य लक्षणं यथा
“दोषे विरुद्धे नष्टेऽग्नौ सर्वसम्पूर्णलक्षणः । सञ्जि-
पातज्वरोऽसाध्यः कृष्णसाध्यस्ततोऽन्यथा । सप्तमे दिवसे
प्राप्ते दशमे द्वादशेऽपि वा । पुनर्घोरतरोभूत्वा प्रशमं
याति हन्ति वा । सप्तमी द्विगुणा (चतुर्दशी) चैव
नवम्येकादशी तथा । एषा त्रिदोषमय्यादा मोक्षाय च
वधाय च । सञ्जिपातज्वरस्थान्ते कर्षमूले सुदारुणः ।

शेषः रुजायते तेन कश्चिदेव प्रकृष्यते” ।
जीर्णस्य लक्षणं यथा
“क्षिप्रप्राणव्यतीतस्य ज्वरोयस्तुतां गतः । शीतानि-
स्त्रादं कुरुते स जीर्ण इति उच्यते” ।

आमनोर्लक्षणं यथा “अभिघाताभिचाराभ्यामभिपक्का म-
यापतः । आगन्तुर्जायते दोषैर्यथास्तं तं विभावयेत्” ।

विषमज्वरजगन्तुकस्य तस्य लक्षणं यथा
“ग्रवास्तथा विप्लवते तथातीसार एव च । भक्तारुचिः
पिपासा च तोदश्च सह मूर्च्छावा” ।

श्लेष्मधीगन्धजस्य कामजस्य च तस्य लक्षणं यथा ।
“श्लेष्मधीगन्धजे मूर्च्छां शिरोरुग्वमधुस्तथा । कामजे चित्त
विभ्रंशस्तन्द्रालस्यमभोजनम्” ।

भवादिजस्य लक्षणं यथा “भयात् प्रलापः शोकाच्च
भवेत् कोपाच्च नेपथुः । अभिचाराभिशापाभ्यां मोह-
कृष्णा च जायते । भूताभिपक्कादुद्वेगो हासरोदन
कम्पनम् । कामशोकभयादायुः क्रोधात् पित्तं त्रयो-
मलाः । भूताभिपक्कात् कुप्यन्ति भूतसामान्यलक्षणाः” ।

विषमज्वरस्य संप्राप्तिर्यथा
“दोषोऽस्योऽहितसम्भूतो ज्वरोत्पद्यते पुनः । धातु-
मन्यतमं प्राप्य करोति विषमज्वरम्” ॥

सन्तादिज्वराणां प्रतिनियतं धातवोद्वेष्ट्यास्तथा हि
“सन्ततो रसरक्तस्यः सोऽन्येद्युः पिशितान्वितः । सेदोगत
सृतीयेऽङ्गि त्वस्थिमज्जगतः पुनः । कुर्याच्चातुर्थकं
घोरमनकं रोगसङ्करम् । सप्ताहं वा दशाहं वा द्वाद-
शाहमथापि वा । सन्त्या योऽविसर्गी स्यात् सन्तः
स निगद्यते । अहोरात्रे सन्तको द्वौ कालावनुव-
र्त्तते । अन्येद्युस्त्वहोरात्र एककालं प्रवर्त्तते । तृतीयक
सृतीयेऽङ्गि चतुर्थेऽङ्गि चतुर्थकः । केचिद्भूताभिपक्कोत्यं
ब्रुवते विषमज्वरम् । कफपित्तात् एकग्राही पृष्ठाहात
कफात्मकः । वातपित्ताच्छिरोग्राही त्रिविधः स्यात्
तृतीयकः । चतुर्थको दर्शयति प्रभावं द्विविधं ज्वरः ।
जङ्घाभ्यां क्षैपिकः पूर्वं शिरस्तोऽग्निलसम्भवः । विषम-
ज्वर एवान्यसातुर्थकविपर्ययः । मध्ये अहनी ज्वरय-
त्वादावन्ते च सञ्चित” ।

वातवलासकलक्षणं
“नित्यं मन्दज्वरो रुक्षः मूत्रकस्तो न सीदति । कृष्णाङ्गः
क्षेष्मभूयिष्ठो नरो वातवलासकी” ।

प्रलेपकलक्षणं यथा
“प्रलिम्प्यद्विव गात्राणि वर्मेण गौरवेण वा । मन्दज्वरो
विशेषी च सशीतः स्यात् प्रलेपकः” ।

विषमज्वरविशेषाः ।
“विदग्धेऽज्वरसे देहे क्षेप्सपित्ते व्यवस्थिते । तेनार्द्रं